

For fem år siden

Carrie Underwood – «Carnival Ride» (2007)

Her er eventyret om den lille jenta, hun som deltok i missekonskurransene, hun med det lyse, lange håret, dronningen på ballet. Hun heter Carrie Underwood og fikk andreplass som Miss NSU i 2004. Det slo hun seg ikke til ro med, jenta kunne også synge, så året etter fikk hun førsteplass i den amerikanske Idol-konkurransen, og plutselig var hun pop- og countrysanger. Deretter har hun vunnet flere Grammy Awards, og ikke nok med det, hun har også blitt kåret til «World's Sexiest Vegetarian» av PETA. Hun er verdens sjuende mest-tjenende kvinnelige musiker, låtene hennes selger som hakka møkk, og i 2007 kom andrealbumet «Carnival Ride». TV-serier og filmer skal hun også være med i, og det er ukjent hvor dette skal ende. Hun har ikke stilt som presidentkandidat ennå.

Profilen

Sveriges snodigste rockeband er tilbake med en samling låter

Tilbake i hun

– **Jeg så en tegneserie** på 90-tallet med en sliten hund som liknet litt på oss, på hvordan vi hadde det. Vi var ikke helt i tipp topp stand på den tiden, forteller gitarist Johnny Essing.

– I tegneserien het hunden *Bob the Dog*, og det hadde jo blitt helt fiasko om vi hadde tatt det navnet. «Bob Hund» er morsommere fordi det ikke har noen harde konsonanter, er veldig lite macho og lett å mumle fram, ler gitarist nummer to, Conny Nimmersjö.

Du har garantert hørt navnet. Helt sikkert sett bikkja med siggen i munnviken også. Hvem gjengen bak logoen faktisk er, er derimot ikke like kjent for hvermannnen. FREDAG har truffet fem av de seks plateaktuelle bandmedlemmene i Stockholm med et mål om å få grep om nettopp det.

– **Det er nok mange som** har hørt om oss men som ikke forbinder oss med noe ansikt, og det har vi heller aldri strebet etter. Vi synes bare der hvor det handler om musikk, sier vokalist og frontfigur Thomas Öberg.

Ikke Zorro-maske, silkehansker og et perlekjede surret rundt hånda skiller han seg glatt ut blant resten av kompaniet. Om mystikken rundt Bob Hund skyldes maska eller deres noe medieskye holdning, er uvisst.

Men det har i alle fall kommet undertegnede for øret at bandet ikke er særlig glad i å bli intervjuet. Piner jeg dem?

– Nei da, det er gøy iblant, som i dag. Men i begynnelsen var journalister litt irriterte på oss fordi vi satte våre egne premisser. Da vi slapp den første skiva valgte vi for eksempel bare å snakke med lokalpressen, og dro heller på turné på videregående skoler i stedet for å stille opp i store TV-show. Dermed har det nok dannet seg rykter som sier at vi er vanskelige å ha

NY PLATE: «Låter som milliarder».

med å gjøre, og avisene har kjørt på med overskrifter som «Bob Hund vifter ikke med halen for noen», flirer Conny.

– Vi traff en fotograf en gang som foreslo at jeg skulle sette meg ned på alle fire og leke at jeg tisset på en lyktestolpe. Da lovet han oss en helside, som han mente var verdt 300 000 kroner. Jeg foreslo at han selv kunne sette seg på alle fire og stappe de 300 000 opp i ræva. Da gadd han ikke å fotografere oss, forteller Thomas.

Gjengen som har holdt koken siden tidlig på nittitallet, slapp sitt åttende studioalbum denne uka. Singelen «Hardingetmankandansatill?», som refererer til en klassisk replikk fra virkeligheten, har allerede surret og gått på lufta en god stund.

– Vi DJ-er en del selv, og det slår aldri feil: Hver eneste gang kommer det fram minst en person som stiller det spørsmålet, sier trommis Christian Gabel.

– Etter et visst alkoholinntak når folk et punkt der de tror at de vet best. Alle unntatt deg danser, men likevel synes du DJ-en burde sette på noe som det går an å danse til, fortsetter Thomas.

Selv er ikke de svenske traverne noen utpregede danseløver, men de svinger da på svansen innimellom. Bassist Mats Hellquist rører seg helst til sin afrikanske

highlife-samling, mens Conny sist tok en sving til Bob Marley.

– Sist jeg danset var da vi spilte inn videoen til «Hardingetmankandansatill?». Da tvang de meg til å danse, de jævlene. Jeg er fortsatt litt forstyrret etter det, sier Thomas.

– Jeg danser vel mest til det moren min danset til da hun var ung: Syttittalls synthdisco. Men det skjer ganske sjelden, og godt er det for dem som må se på, ler Christian.

Dansbar er i alle fall den nye skiva. Poplåtene som ble til overs ved forrige plateslipp har blitt samlet her, riktignok sammen med noen innslag av mørke, melankolske toner i kjent Bob Hund-miks. Thomas mener at begge ytterpunktene er nødvendige.

– Den fine, glade popmusikken trengs for å vise at samfunnet ikke bare er hardt og macho. På den andre siden behøves den dystre musikken for å vise at alt ikke bare er tommel opp heller. Jeg blir kvalm av at alt liksom skal være så jævla bra!

Apropos positivisme. Bob Hund har tidligere skrytt uhemmet av Norge og synes *klart* at det er det vakreste i Norden. Men de er fullt klar over at ikke alt bare er fryd og gammen her. Thomas forteller at Conny en gang kom kjørende inn til Oslo og trodde at «platas» samling av narkomane var en gruppe som utøvte tai chi.

– Det er voldsomme kontraster i Norge. Det er det i Sverige også, men her er det ikke like åpenlyst. Mange får være med, men faller man igjennom nettet så står man midt i hovedstaden og ser ut til å utøve tai chi, mens man egentlig er på vei mot døden.

Tekst: Linn Isaksen
linn.isaksen@dagbladet.no

Musikksitatet

«I've got a perfect body
cause my eyelashes
catch my sweat»

synger Regina Spektor i «Folding Chair».
Hadde bare flere vært som henne.

Helgelyd

Angus & Julia Stone – «The Beast»

De australske søskenparet Angus og Julia har, siden de slapp sin første EP i 2006, sunget seg varme med sin søte, småbrinsne musikk. Om søsken er så gode venner at de klarer å jobbe sammen, klarer de definitivt å få ut det beste av hverandre også. Et lite soloopphold til tross, sammen er de lekne og fine. Hør-hør!

«Etter et visst alkoholinntak når folk et punkt der de tror at de vet best.»

som skal få deg til å danse.

ndehjørnet

NY RUNDE: Svenske Bob Hund slapp sitt åttende studioalbum, «Låter som miljarder», denne uka. 4. mai kan du se det som blir omtalt som Europas beste liveband på Rockefeller. Fra venstre: Johnny Essing, Thomas Öberg, Mats Hellquist, Christian Gabel og Conny Nimmersjö. Jonas Jonasson (synth) var ikke til stede under intervjuet.

Foto: David Thunander.